

[Poul Schlüter.]

skitse, der behandlede med en sådan alvor som forhandlingsresultat, at den blev forelagt dels for vort eget forsvarsråd, dels for NATO, og vi ved nu, at skitsen hos begge disse instanser er blevet accepteret. Skitsen var forsynet med den, synes vi, helt naturlige klausul, at der kan optages forhandlinger mellem forsvarsforligets partier, dersom der måtte ske afgørende ændringer i den sikkerhedspolitiske situation eller i grundlaget for den nye forsvarsaftale. Justeringer skal i så fald kunne ske, hvad enten vi taler om budgettet i opadgående eller i nedadgående retning.

Denne naturlige klausul, som man jo kan kalde en kodificering af, hvad der allerede er gældende under den nuværende 4 års aftale, er ikke blevet accepteret af regeringen og socialdemokratiet, men jeg kan kun forstå det således, at selve teksten efter sit indhold er acceptabel for regeringen og socialdemokratiet.

Modstykket er jo den form for en genforhandlingsklausul, det radikale venstre har lagt frem. Blev den vedtaget, ville det indebære et afgørende brud med det nuværende forsvarsforlig – som ellers ønskes videreført – fordi den radikale formulering muliggør, at et kommende forsvarsforlig kan ændres totalt eller endog bortfalde inden for sin egen 4 års periode.

Denne radikale formulering kan vi ikke give tilslutning til, og jeg vil gerne føje til, at jeg må gå ud fra, at regeringen og socialdemokratiet heller ikke kan det. Kan man være regering, kan man være forsvarsminister og skulle tage ansvaret på det vilkår, at der træffes et nyt forsvarsforlig, som meget vel kan være væltet omkuld i løbet af kort tid? Det kan vist ikke være rigtigt, at socialdemokratiets forsvarspolitik er bestemt af, hvor langt de radikale vil gå.

Jeg tror, den skitse, som var færdigforhandlet i sidste uge, må kunne få 118 mandater i folketinget bag sig, og dermed er vi måske ikke færdige. Som ordførerne har talt i dag, kan jeg se en mulighed for, at højst 34 af folketingets medlemmer vil vende sig imod en forsvarsordning, der bygger på skitsen fra sidste uge, altså at vi nu kan få en forlængelse af den nuværende forsvarsordning med de forbedringer, jeg har omtalt, og som er vigtige, og 5/6's flertal bag sig i folketinget.

Når jeg nu siger det, bygger det på den forudsætning, at det står til troende, at fremskridtspartiets ordfører i dag har givet udtryk

for, at man gerne ser en forlængelse af forsvarsordningen, og det er selvfølgelig svært at bedømme, om man kan regne sikkert med det. Det vil vel først vise sig, når der en dag skal stemmes. Jeg har forstået, at fremskridtspartiet i dag har lagt vægt på at udtale sig positivt om dansk forsvar. Helt har de jo ikke kunnet overbevise os, for fremskridtspartiets ordfører udtalte sig ikke med præcision om, hvilket forsvarsbudget de kan tiltræde. Vi ved jo alle, hvordan det er i politiske forhandlinger: når vi når frem til slutfasen, drejer det sig på de fleste områder; og i hvert fald når det gælder forsvaret, om budgettet. Derfor vil jeg sige til fremskridtspartiet: hvis fremskridtspartiet ønsker at skabe klarhed i dag over fremskridtspartiets forsvarspolitik, så gør det senere under debatten ved at fortælle os andre og offentligheden, hvilket forsvarsbudget fremskridtspartiet vil skrive under på. Det vil være indgangen til, at fremskridtspartiet kan tælle i forsvarssagen.

Men jeg udelukker ikke en ny forsvarsordning, som får tilslutning af fremskridtspartiet. Sker det, er der altså 5/6 af folketingets medlemmer bag, og så bør de 34 heller ikke kunne spærre for en hurtig gennemførelse af den færdigbehandlede skitse. Den er allerede tiltrådt af forsvarsrådet og af vore partnere i NATO, og derfor er det ikke ligegyldigt, hvor lang tid der nu går.

Vor holdning til regeringen – og nu taler jeg om vor holdning til regeringen i almindelighed – afhænger mere end andet af denne sag, af forsvaret, for den er jo vigtigere end nogen anden sag. Derfor vil jeg også gerne sige til regeringen i dag: vi håber, at regeringen og socialdemokratiet går med på skitsen og sikrer et fortsat samarbejde mellem mange om forsvarets fremtid. Men vil regeringen ikke, så må jo den dag komme, hvor vi andre prøver alligevel at få etableret en ny forsvarsordning med så stor tilslutning, den nu engang vil kunne opnå her i folketinget. Jeg vil dog sige til sidst: regeringen kan efter konservativ opfattelse ikke være regering længere, hvis den savner vilje eller evne til at bringe forsvarssagen i orden.

Poul H. Møller (KrF):

Denne forespørgsel til forsvarsministeren går jo på, hvilke planer regeringen har for det danske militær i de kommende 2–8 år.

Det havde været mit håb, at i hvert fald 6 partier her i dag samstemmende med forsvarsministeren havde kunnet besvare dette